

גליון היכל הקודש

וועכענטליכע גליון ארויסגעגעבן דורך
מוסדות היכל הקודש ברסלב וויליאמסבורג
נתיסדה ע"י כ"ק מרו מוהרא"ש ז"ע

זמנים (NYC)

הדלקת הנרות.....6:51
מוצאי שבת.....8:23
שיעורים כסדרן
נ"ך.....מלכים ב ט"ו-ט"ז
בבלי.....סנהדרין צ"ה
ירושלמי.....מועד קטן ח'
תוספתא.....חגיגה ב'
רמב"ם.....כלים ט"ו

שעה 14, גליון 25 (693)

פרשת ויקהל, שבת פרה, שעת תשפ"ה לפ"ק

מוהרא"ש דער צייילט

מ'פעט, מ'שרייט, און מ'רעגט זיך

די מדה פון ותרגנות, צו מוותר זיין און נאכגעבן פאר א צווייטן, איז גאר א גוטע און געבענטשטע זאך. ווען א איד איז זוכה זיך איינצוקויפן די וויכטיגע מדה, ווער ער זיך איינשפארן אסאך צרות אין לעבן, סיי ווען מ'האט צוטון מיט די ווייב און קינדער, צי ווען מ'האט צוטון מיט שכנים און משפחה, מיט אידן אין שול, אדער מיט סיי וועמען, און אפילו ווען מ'האט צו טון מיט זיך אליין, דארף מען אלעמאל מוותר זיין. ווער עס איז מוותר - דער געווינט.

ביים רבי'ן איז געווען א גרויסער יסוד די מדת הוותרנות. דער רבי האט האט זיך קיינמאל נישט גע'עקשנט אויף קיין שום זאך, ווען איינער האט געזאגט פאר'ן רבי'ן אז מ'זאל טון אזוי און אזוי, האט דער רבי אלץ מסכים געווען צו וואס יענער האט געזאגט, צום סוף האט זיך אבער אלעמאל אויסגעפירט דעם רבי'נס רצון.

עס איז באקאנט אז דער רבי האט נישט געוואלט אז מ'זאל אים באדינען פאר אומזיסט, אפילו ווען אנשי שלומינו האבן געוואלט באדינען דעם רבי'ן, האט אבער דער רבי זיך געדונגען א שמש וואס זאל אים באדינען, און האט יענעם געצאלט א געהאלט.

איינמאל איז איינער פון אנשי שלומינו אריינגעקומען

<<<<<<

א ווארט אויף די פרשה

קל אשר נתן ה' חכמה פהמה. בפשוטו טייטשט דאס ווארט 'פהמה' - אין זיין אָבער דער הייליגער רבי טייטשט גאר שיינ אויס דעם פסוק (שוחות הר"ן, סימן טו), אז דאס ווארט 'פהמה' מיינט טאקע פשוט א פהמה, און עס איז א חכמה צו זיין אזוי ווי א פהמה, אזוי ווי תז"ל זאגן (תל"ן ה:) אויפ'ן פסוק (תהלים לו, ט): "אדם ובהמה תושיע ה'", אז דאס גייט ארויף אויף מענטשן וואס זענען זייער קלוג, און זיי מאכן זיך ווי א פהמה, זיי טוען דעם ווילן פונעם אייבערשטן אן קיין חכמות. און אזוי ווי אָפּק פּעט דעם אייבערשטן (שם עג, כב): "צאני בער ולא אדע בהמות הייתי עמך", זעט מען פון דעם אז די גרעסטע מדרגה איז, אז א מענטש זאל זיך פירן פשוט בתמימות ובפשיטות.

וואס מיינט 'זיין אזוי ווי א פהמה'? דאס מיינט זיך צו פירן פשוט בתמימות ובפשיטות; איך לייג אָוועק אלע מיינע חכמות, איך לייג אָוועק מיינ גאנצע שכל און איך טו וואס איך דארף צו טון, וואס דער אייבערשטער האט מיר געזאגט.

דער הייליגער בעל שם טוב זי"ע האט געזאגט: "צאף אלע מיינע חכמות, נאך אלע פונות, לייג איך אלעס אָוועק, איך בין א נאר און גלייב"; צדיקים זענען אין די עולמות העליונים, מיר האבן נישט קיין השגה ווי גרויס צדיקים זענען, מיר ווייסן אפילו נישט וואס מיר ווייסן נישט, פון דעסט וועגן האט דער הייליגער בעל שם טוב זי"ע געזאגט, ווען עס קומט צום דאווענען לייגט ער אָוועק אלע זיינע חכמות. דאס איז ממש די זעלבע זאך וואס דער רבי זאגט דא, אז א מענטש זאל זיין אזוי ווי א פהמה, זיך פירן פשוט בתמימות ובפשיטות, גלייבן אינעם אייבערשטן בפשוטות, און זיך פירן פשוט ווי א איד דארף זיך פירן.

מוהרא"ש שרייבט אז פון רבי נתן זכרונו לברכה איז משמע אז מ'לחמ' גוג ומגוג' וועט נישט זיין קיין מ'לחמ' מיט טאנקען און פאמפעס, נאר דער מ'לחמ' וועט זיך אפטן ביי יעדן איד אין מח, דאס וועט זיין א שווערע ביטערע מ'לחמ', איין מינוט וועט דער מענטש טראכטן: 'עס איז דא א באשעפער', נאכדעם וועט ער האבן א קשא אויף די אמונה; א מ'לחמ' וואס דרייט זיך אין קאפ, מען טראכט: 'זאל איך בלייבן ביי אידישקייט אדער נישט', זאל איך בלייבן מיט מיינ בארד און פיאות אדער נישט, די שווערע ביטערע נסיונות קען מען נאר בייקומען אויב מען גייט מיט תמימות אן קיין שום חכמות, איך גלייב אז דער אייבערשטער איז דא, און איך טו וואס דער אייבערשטער זאגט.

אין געוויסע פלעצער האט מען פסח און ביי אנדערע מצות אריינגעלייגט קאפ און מח בעיקר אינעם 'דקדוק המצות', ווי מען קען מאכן די מצוה מער אויסגעהאלטן און מער אויסגעהאלטן. אבער ביי די הייליגע צדיקים איז געווען דער עיקר די 'שמחה' פון די מצוה, די 'לעבן' פון די מצוה. א איד דארף זיך מחנה זיין מיט די מצות וואס ער טוט; ווען מען קומט אינדערפרי אין שול דאווענען, מען טוט אן תפילין, געב א טראכט: פארנואס קום איך אין שול? פארנואס טו איך אן תפילין? ווייל דער אייבערשטער האט אזוי געהייסן! פארנואס טו איך אן ציצית? ווייל דער אייבערשטער האט אזוי געהייסן! פארנואס היט איך שבת? ווייל דער אייבערשטער האט אזוי געהייסן! אזוי ווי דער הייליגער רבי האט אמאל געזאגט: 'ווען מען האלט א מצוה אין האנט האלט מען בבכובל דעם אייבערשטן; ווייל ווער האט געהייסן עסן מצוה? דער אייבערשטער, איז עס אזוי ווי מען האלט אים אליינס'.

דאס איז די גרעסטע חכמה, נאכדעם וואס מען איז שוין זוכה צו פארשטיין אלעס, דינט מען ווייטער דעם אייבערשטן פשוט און מען איז זיך מחנה מיט יעדע מצוה וואס מען טוט.

(אשר היה אל יואל, ויקהל תשפ"ה)

א גוט ווארט

ווען דו קומסט אהיים און דו הערסט ווי דיין ווייב שרייט אויף די קינדער, דער קינד איז א שלעכטער איד דער קינד איז א מחוצף, יעדער איז שלעכט, און דאס מאכט דיך טראכטן שלעכט אויף איר, אז זי קלאפט די קינדער; זאלסטו גלייך איבערנעמען די לייצעס און העלפן מיט וואס דו קענסט נאר אז זי זאל קומען צו זיך, דאס שרייען אויף די קינדער איז פון זיין זייער איבערנעשטרענגט.

די צייט פון פארנאכטס איז קריטיש וויכטיג צו זיין אין שטוב העלפן די ווייב מיט די קינדער. אז דו ווילסט שמועסן און זיך אויסלופטערן - זאלסטו דאס טון אין אנדערע צייטן, נישט פארנאכטס ווען די שטוב איז איבערגעקערט, אלע קינדער דארפן אויף איין מאל יעדער עפעס אנדערש, אלעס פליט, און אלע שרייען און וויינען; זאלסטו אהיים לויפן און איבערנעמען די לייצעס ביז דיין ווייב קומט צו זיך.

יעצט ווען מען האט נאר קליינע קינדער - איז אביסל שווער, און מיט דער צייט ווערט אלעס גרינגער, די קינדער וואקסן אונטער, מען פארלאנגט פון זיי יעדער זאל עפעס העלפן, ווערט אלעס גרינגער.

(עצתו אמונה תצנה תשפ"ה)

מען ווערט ריין פון טומאת מת

בְּעִזְבוֹת ה' יִחַבְרֶךְ

עֵרֵב שֶׁבֶת קוֹדֵשׁ פְּרֻשֶׁת צו, שֶׁבֶת פְּרָה, יִיט אָדָר ב', שְׁנַת תשפ"ד לַפְּרֻט קֶטֶן לְכַבֹּד מִיַּעַב טִיעֵינְרַע חֲבָרִים פֻּן אַרְץ יִשְׂרָאֵל, ה' עֲלֵיהֶם יִחִיו
די וואך שבת רייניגן מיר זיך, אלס א הכנה אויפן יום טוב פסח; ווי אזוי רייניגט מען זיך פון טומאת מת? דורך דעם כהן, דורך צדיק; אז מען פאלגט די עצות פונעם כהן, פון צדיק - ווערט מען ריין פון טומאת מת.
דער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק א, סימן רמב) אז טומאת מת איז שלעכטע מחשבות, מחשבות פון ניאוף רחמנא צלצן; און נאר דער כהן קען רייניגן פון דעם.

טייערע חברים, טיערע ברידער, געדענקט וואס מוהר"ש האט אונז געלערנט, וואס איז חסידות ברסלב, וואס איז היכל הקודש; נאר אז מען לערנט דעם רבי'נס ספרים קען מען זיך פאררופן פון רבי'נס לייט, אז מען לערנט נישט דעם רבי'נס ספרים - האט מען גארנישט מיטן רבי'ן.
מוהר"ש דערציילט, אמאל איז רבי נחמן טולטשינער זכר צדיק לברכה געפארן מיט איינעם יוסל פאראנטשיק; אזוי שמועסנדיג האט ער דערציילט פאר רבי נחמן טולטשינער אז ער האט גוט געקענט דעם רבי'ן, ער איז געווען נאנט צום רבי'ן, און רבי נחמן טולטשינער האט דערציילט פאר רבי נתן אז ער האט געטראפן א איד יוסל פאראנטשיק וואס האט געקענט דעם רבי'ן, און ער איז אים מקנא, האט רבי נתן געלאכט און געזאגט: "יוסל פאראנטשיק האט געקענט דעם רבי'ן? יוסל פאראנטשיק האט געזען? דעם רבי'ן, די 'געקענט' דעם רבי'ן, די ביסט נאנט צום רבי'ן, די לערנסט די ספרים פון רבי'ן - איז דער רבי מיט דיר.

ביי פרישע מקורבים קען זיין מען זאל זיך טועה זיין, מען זאל זיך אנכאפן אין נישט וויכטיגע זאכן, מען איז משנה פון די זאכן וואס מען האט געזען ביי די עלטערן, מען כאפט זיך אן אויף נישטיגע זאכן; זאלט איר וויסן און געדענקען אז ברסלבע חסידות איז נישט צו פארמינערן פון שיינע מנהגים און די וועג ווי מען האט געזען ביי עלטערן, ברסלבע חסידות איז נאר אריינבלאזן חיות צו לעבן מיטן אייבערשטן, לעבן מיט תכלית, און נאר אז מען לערנט די ספרים - האט מען שייכות מיטן רבי'ן.
אזוי ווי דער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק א, סימן קצב): "פניו של כל ונשמתו נמצאים בתוך ספרו", די פנים, שכל און נשמה פונעם צדיק - געפינט זיך אין זיינע ספרים; קומט אויס אז איינער וואס לערנט די ספרים פונעם הייליגן רבי'ן, - דער קען דעם רבי'ן און ער איז א ברסלבער חסיד, אבער אז מען לערנט נישט די ספרים - האט מען נישט קיין שייכות מיטן רבי'ן.

טייערע ברידער, שטארקט אייך מיטן לערנען ענקערע שיעורים בכל התורה כולה אויפן סדר דרך הלימוד (המבואר בשחות הר"ן, סימן עו), דער רבי שרייבט פאר זיין איידעם (מכתב רבינו זיל, בריש ספר שלם לתורה): "בבשתי מאהובי חנני, שתלמוד בכל יום שיעור גמרא ופוסק, שלא תעשה חס ושלום מטפל עיקר, רק את האלקים ירא וכו', כי זה כל האדם", מיין ליבער איידעם, איך בעט דיר זייער, זאלסט לערנען יעדן טאג גמרא און שלחן ערוך, זאלסט חס ושלום נישט מאכן פונעם טפל אן עיקר און פון עיקר א טפל; זעט מען וואס דער רבי האט געוואלט און וואס עס איז געווען ביים רבי'ן אן עיקר - נאר תורה, תפילה ויראת שמים.

געבט אכטונג און די פארנומענע ערב יום טוב טעג צו העלפן די ווייב ארויסטראגן די חמץ און אריינברענגען דעם פסח, פירט אייך אויף ערליך. אז מען שרייט אויף די ווייב - איז מען א שגץ; אפילו מען גייט מיט א ריזשלימער קאפטן, איז מען א שגץ מיט א קאפטן; אז מען טשעפעט די ווייב - קען מען נישט זיין אין היכל הקודש, מען מהו זיך פירן מיט דרך ארץ און יראת שמים. רעדן מיט גרויס דרך ארץ, מען מהו רעדן שייין, מען קען נישט שרייען און טשעפען. איך דארף מקצר זיין. א פרייליכן שבת.

(צעתו אמונה צו פרה תשפ"ד)

צום רבי'ן און האט געזען אז די גאנצע הויז איז פול מיט רויך. ער האט זיך זייער דערשראקן ווייל דער רבי האט דאן געליטן פון א לונגען אנטצינדונג, וואס רויך איז געווען פאר דעם ממש סכנת נפשות. ער האט גלייך געזען אז דאס קומט פון עפעס וואס האט צוגעברענט אויפ'ן אווון, ער האט עס גלייך אראפגענומען און געעפנט די טירן און פענסטער אז די הויז זאל זיך אויסלופטערן. דער שמש איז געזיצן אין די זייט און געדרימלט, און דער איד האט אנגעהויבן שרייען אויף אים פארוואס ער געבט נישט אכטונג, פארוואס ער טוט נישט זיין ארבעט ווי עס דארף צו זיין, מען צאלט אים דאך ער זאל אכטונג געבן אויפ'ן רבי'ן, און ער ווייסט דאך אז דער רבי לייזט אויף די לונגען, און דא זיצט ער און ער דרימלט?!

דערנאך איז ער אריין אינעווייניג צום רבי'ן, און געזען ווי דער רבי ליגט אין בעט מיט א רואינקייט אזוי ווי גארנישט וואלט פאסירט. האט ער געפרעגט דעם רבי'ן פארוואס ער האט נישט געבעטן דעם שמש ער זאל אכטונג געבן און אויסלופטערן די שטוב. האט אים דער רבי געענטפערט: "די ערשטע מאל בעט מען, די צווייטע מאל שרייט מען, און די דריטע מאל רעגט מען זיך; און אזוי ווי איך האב נישט געוואלט אנקומען צו די דריטע, האב איך נישט אנגעהויבן מיט די ערשטע"...

דאס איז א געוואלדיגע לימוד פאר אונז, ווען א מענטש לייזט פון א צווייטן, מיינט ער אז ער וועט יענעם גוט אריינזאגן און מיט דעם וועט זיך עס ענדיגן. דער אמת איז אבער אז דאס קען אריינזיצן אין א שווערע מחלוקת פון וואס יעדער איינער וועט נאר לייזן. א קלוגער מענטש געבט נאך שוין גלייך ביים ערשטן מאל, און מיט דעם איז אלעס געענדיגט.

די מדה פון ותרגות קומט צוניץ אין יעדן הינזיכט אין לעבן. אפילו ביי זיך אליין איז דא אמאל וואס א מענטש פארלאנגט פון זיך מער פון וויפיל ער קען, און נאכדעם ווען ער קען נישט אויספירן אלע זיינע רצונות, ווערט ער זייער צעבראכן דערפון, ער ווערט גערעגט אויף זיך אליין, און דאס ברענגט נישט קיין שום גוטס. דארף מען זיין א ותירן אויך אויף זיך אליין, צו פארשטיין די אייגענע שוואכקייטן, און וויסן אז נישט אלעמאל קען מען אנקומען צו טון אלעס וואס מען וויל. פארקערט, א איד דארף זיך שטארקן און זיך פרייען מיט די גוטע זאכן וואס ער האט, ער זאל זיך אליין ארויפקוקן אז ער איז זוכה צו דאווענען און לערנען אביסל, און אריינכאפן מצות ומעשים טובים.

ווען עס קומט צו שלום בית איז אויך די וויכטיגסטע זאך צו זיין א ותירן, ווען איינער פון די צוויי, דער מאן אדער די ווייב, ווילן נישט נאכגעבן, נאר זיי רודפ'ן דעם צווייטן ביז'ן סוף, דאן וועט פאסירן איינס פון די צוויי זאכן, אדער וועט דער צווייטער ווערן אזוי צעדריקט און צעקלאפט ביז ער וועט חס ושלום כאפן א גערווען צוזאמבראך, אדער וועלן די קריגערייען פירן צו א גט רחמנא ליצלן, און אויף ביידע פעלער וועלן ביידע לייזן, און דאס מערסטע וועלן לייזן די קינדער. ווען א מענטש האט אבער שכל און איז מוותר, שפארט ער זיך איין פילע צרות. אזוי אויך ווען עס קומט צו די קינדער, ראטש וואס מען דארף טאקע מחנך זיין די קינדער און זיי לערנען דעם ריכטיגן וועג ווי אזוי זיך צו פירן, דארף דאס אבער צוגיין אויך מיט אסאך סבלנות און ותרגות, ווייל אויב גייט מען מיט די קינדער מיט א שטארקע עקסטרעם, קען מען חס ושלום פארלירן די קינדער.

ווען עס קומט צו שכנים זעט מען דאס גאר שטארק, אז נאר מיט'ן מוותר זיין קען מען מצליח זיין. מענטשן צוקריגן זיך מיט די שכנים פאר קליינע נארישקייטן, ווייל ער האט געלייגט דעם מיסט זעקל דא אדער דארט, ווייל ער האט געלייגט זאכן אינדרויסן נישט וואו ער וואלט עס געדארפט צו לייגן, אדער צוליב אנדערע קליינע זאכן. און מען כאפט נישט אז מיט א שכן דארף מען זיין גוט, מען וואוינט דאך אין איין הויז מיט יענעם, טיר ביי טיר, און פון זיין צעקריגט וועט נאר ארויסקומען שלעכטס פאר ביידע. מיט דעם וואס מען מוותר זיין פאר יענעם, וועלן ביידע נאר פארדינען.

וואויל א דעם מענטש וואס האט שכל און איז מוותר פאר יעדן איינעם, ער זוכט נאר אז יענעם זאל זיין גוט און וואויל, דעמאלט וועט אים אליין אויך גיין גוט, און פארקערט איינער וואס זוכט נאר זיין אייגענע טובה און נישט יענעם, דעם וועט פאר אים אליין אויך נישט זיין גוט. וואויל איז דעם וואס בעט אסאך דעם אייבערשטן ער זאל ארויסרייסן פון זיך זיינע שלעכטע מדות, ער זאל נאכגעבן פאר יעדן איינעם, זיין גוט מיט יעדן איינעם, וועט אים זיין גוט אויף די וועלט און אויף יענע וועלט.

(שיחות מוהר"ש חלק ב' ערך ותיר)

די לעבנסגעשיכטע

פון הייליגן רביין (קצו)

תרסח

מאנטאג, י"ז אייר, האט דער רבי געשיקט א בריוו צו זיין ברודער ר' יחיאל, וואס האט געוואוינט דעמאלט אין שטאט קרימינוטשאק, וואו שלעכטע מענטשן האבן אים אנגעהויבן דארט צו רודפן. ער האט זיך אפגערעדט פארן רביין אז מען רודפט אים, און דעמאלט האט אים דער הייליגער רבי געשיקט דעם פאלגנדן בריוו:

בעזרת השם יתברך, יום שני פרשת בחקומי.

לאהובי אחי, חביבי וידידי, הרבני המופלא ומפלא, חכם השלם וכו', מוריניו הרב יחיאל צבי גרו יאיר יופיע.

איך האב באקומען דיין בריוו דא אין קהלת קודש זאסלאב, און איך האב געהאט גרויס צער פון דעם, ווי אזוי וואגן זיך די שלעכטע רשעים זיך אזוי שרעקליך מתחצה צו זיין קעגן דיר, און איך וואונדער זיך פאר וואס עס איז נישטא קעגן זיי עפעס גוטע מענטשן וואס זאלן זיך אויפשטעלן קעגן די שלעכטע.

מיין ליבער ברודער, מיין הארציגער ברודער, דו זאלסט זיך גארנישט שרעקן און מורא האבן פון זיי, דו שטארק זיך נאר מיט תורה און תראת השם א גאנצן טאג, אזוי ווי מיר האבן גערעדט, און די זכות פון זיינע עלטערן וועט דיר ביישטיין און העלפן.

די אלע צער און מחלוקת איז נאר דיר צו גרעסער מאכן, דיר חשובער מאכן, און צו פארשארפען דיין שכל; אזוי ווי סיי וועלכע זומען קען נישט אנקומען צו זייער תכלית שיין ארויסצואוואקסן, נאר אויב מען לייגט זיי קודם אריין אין דער ערד, און דאס קערנדל ווערט קודם פארנוועלקט, און ערשט נאכדעם וואס דאס קערנדל איז גענצליך צעגאנגען, דעמאלט הויבט עס אן שפראצן און בליען און עס וואקסט אויס א שיינער גרויסער בוים; די זעלבע איז אויך דא, דורך דעם וואס מען פארשעמט דיר אזוי שטארק, מען דערנידערט דיר ביז צו דער ערד, דורך דעם וועסטו זייער שיין וואקסן און בליען אויף דער וועלט. ווען די רשעים וואלטן געוואוסט פון דעם, וואלטן זיי דיר זיכער נישט געטשעפעט און פארשעמט, ווייל זיי זוכן דאך נאר דיין שלעכטס.

און איך וויל דיר לאזן וויסן אז איך טראכט צו בלייבן דא אין זאסלאב פאר אומגעפער דריי חדשים, און דערנאך וועל איך זיך איבערקלערן וואו צו גיין ווייטער.

אויך וויל איך דיר לאזן וויסן אז מיין ווייב איז אין אנהויב געווארן אביסל בעסער, אבער יעצט האט זיך עס איבערגעדרייט און זי ווערט שוואכער און שוואכער יעדן טאג, און די הוצאות דא זענען זייער גרויס, איך האב דא געדארפט צאלן פיר און פופציג רענדלעך יעדן טאג. און מער גארנישט, נאר לעבן און פרידן.

מנאי אחיד אהב נאמן הדורש שלום תורתך ומצפה לשמע ממנו בשורות טובות ולראותו בחיים ושלום.

נחמן בן מוריניו הרב שמחה יצ"ו

מיין ווייב שיקט א גריס פאר דיין ווייב, מיין טאכטער מרים לאזט גריסן אלעמען. און איך לאז גריסן די אלע וואס שטיצן דיר און זענען דיר מחזק, שטארקט אייך, ווייל איר וועט באקומען גוטע שכר אויף אייער ארבעט, אויף די וועלט און אויף יענע וועלט.

נחמן הנ"ל

פארעצונג קומט א"י - גענומען פון ספר "פעלת הצדיק"

שאלות ותשובות ברסלב

בארגן געלט צו צאלן רענט?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך האב גערעדט מיט מיין חבר אז איך האב נישט קיין געלט צו צאלן דירה געלט, און ער האט מיר געזאגט אז דער ראש ישיבה שליט"א זאגט אז די ערשטע זאך דארף מען צאלן רענט פאר די דירה, און אויב מען האט נישט דאס געלט זאל מען בארגן פאר דעם; איך האב אים געזאגט אז דער ראש ישיבה שליט"א זאגט טאקע אז רענט איז די ערשטע זאך, איך האב אבער נישט געהערט אז מען זאל בארגן געלט פאר דעם.

האב איך געוואלט פרגען וואס דער אמת איז טאקע, און דערנווייל געב איך אכטונג אויף יעדע פרוטה, און איך וויסן אויב איך זאל בארגן געלט פאר דעם.

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך

יום ה' פרשת תצוה, ו' אדר, שנת תשפ"ה לפרט קטן

... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

אמת, רענט דארף מען גלייך באצאלן, מוהרא"ש זאגט אז רענט קומט די ערשטע; רענט קומט פאר עסן, ווייל עסן קען מען גיין צו שמחות, מען קען אהיים נעמען פון בית המדרש וכו', אבער אז מען צאלט נישט רענט - וועט מען נישט האבן קיין דאך אויפן קאפ, מען וועט בלייבן אן א דירה. אבער חס ושלום צו בארגן געלט, חובות איז א גרויסע סכנה, מען דארף זיך זייער היטן פון חובות. דער רבי זאגט (ספר המדות אות תשובה, סימן מו): "מי שרוצה לשוב יזהר מלהיות בעל חוב", ווער עס וויל תשובה טון, ווער עס וויל זיין אן ערליכער איד - זאל זיך היטן פון זיין א בעל חוב; חס ושלום בארגן געלט, בארגן געלט איז א גרויסע סכנה.

על כן בעט איך דיר, זאלסט נעמען אן ארבעט אפילו עס פאסט נישט וכו', און אז דו קענסט נישט דעקן די יענע הוצאות זאלסטו גיין קלייבן געלט. על פי הלכה, אויב מען האט נישט קיין געלט - מעג מען נעמען פון צדקה, אויך קענסטו עוסק זיין אין פארשפרייטן דעם רבינים עצות. נעם א זעקל ספרים, קונטרסים וכו', און טייל דאס אויס ביי די הייער; מענטשן וועלן זיך באווארפן מיט גרויס געלט, מענטשן ווארטן אויף די ספרים, מענטשן דארפן אסאך חיזוק; אזוי וועסטו האבן גרויס שפע.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט

האבן הצלחה אין אלע ענינים.

(עצתו אמונה תצוה תשפ"ה)

שַׁבַּת לִיכַט

ווי אזוי מען איז מקבל שַׁבַּת - אזוי איז מען מקבל פנים די נשמה ווען זי קומט ארויף בעולם העליון. ווען א פרוי צינדט ליכט מיט שמחה, זי איז מקבל די נשמה יתירה מיט פרייד, מיט ליבשאפט, ווען עס וועט קומען די צייט ארויף צו גיין לעולם העליון - וועט מען מקבל זיין איר נשמה מיט גרויס פרייד.

אזוי זאגט רבי שמעון בר יוחאי (תקוני זוהר תיקון ה, דף כג:): "מאן דמקבלין אושפיזין" ווער עס נעמט ארויף די געסט, וועלכע געסט? "דאינון נשמתין יתרון" די נשמה יתירה, "דאינון מרפיבין עליהו בערב שבת" וואס קומט ערב שבת, "באנפין צהובין" מיט א ליכטיגע פנים, "בחדנה" מיט פרייד, "בענוגא" מיט א פארגעניגן, "בהאי עלמא" אויף די וועלט, "כד נשמתא ורוחא ונפשא נפיק מן גופיה מהאי עלמא, הכי מקבלין לון" אזוי וועט מען איר מקבל פנים זיין, "בעלמא דאתי" אויף יענע וועלט, "ואתמר בהון" אויף דעם מענטש שטייט (תהלים פד, ד): "גם צפור מצאה בית וגו".

"זכאה איהו" וואויל איז דעם מענטש, "מאן דמקבל אורחין ברעו שלים" וואס נעמט אויף געסט מיט א גוטע ווילן, "כאלו מקבל אנפי שכינתא" עס איז אזוי ווי ער איז מקבל פנים, ער נעמט אויף - דעם אייבערשטן, "דבמדה דמדד בר נש" ווייל ווי אזוי א מענטש פירט זיך, "בה מודדין ליה" פירט מען זיך מיט אים.

בעסט דעם אייבערשטן איר זאלט קענען אנוקומען אין צייט, צינדן די שַׁבַּת ליכט רואיג, פרייליך און געלאסן. מען זעט ווי דער סמ"ך מ"ם מאכט משוגע מענטשן; פרייטאג אין די זומער וואכן איז אזוי לאנג, דאך קומט מען נישט אן צו צינדן אין צייט, מען לויפט אין שויער ביים זמן, מען שרייט, מען רעגט זיך; דאס אלעס מאכט דער סמ"ך מ"ם פדי מען זאל נישט אויפנעמען דעם גאסט, דעם שַׁבַּת קודש - מיט שמחה און פרייד.

מיין מאמע תחי' פלעגט זיך אנטון שוין צום ליכט צינדן א שיינע קלייד, זי פלעגט זאגן: "מיט די קלייד וואס מען צינדט די שַׁבַּת ליכט - זיצט מען אין גן עדן"; דאס איז פון דעם אויבנדערמאנטן שטיקל זוהר וואס זאגט, ווי אזוי מען נעמט אויף דעם שַׁבַּת - אזוי וועט מען מקבל פנים זיין די נשמה.

וואויל איז די פרוי וואס גייט אריין שַׁבַּת מיט א שמחה, מיט שלום און ליבשאפט. (עצתו אמונה דקת תשפ"ב)

נייעס אינערהאלב מוסדותינו הק' אנשי שלומינו הויבן זיך צוריק אויף

אין א בריוו פון די וואך מאנאטאג, האט דער ראש ישיבה שליט"א געשריבן גאר שטארקע התחזקות, וואס האט געמאכט גאר א שטארקע רושם אויף אנשי שלומינו און אויף פילע אידן איבער די גארער וועלט וואס לייענען די בריוו מיט דארשט. אינעם בריוו ברענגט דער ראש ישיבה שליט"א ארויס אז דער עיקר גרויסקייט און שטארקייט פון א איד דערקענט זיך ווען ער איז אראפגעפאלן, און פון דעסט וועגן שטארקט ער זיך און ער קומט ווייטער צוריק צום אייבערשטן.

ברודער, יעצט ווען דו ביסט אזוי אראפגעפאלן, ביסט אין אזא קטנות הדעת, יעצט אין אזא מצב וכו', אויב וועסטו זיך דערהאלטן - וועסטו זוכה זיין צו שיינע זאכן. אזוי ווי עס איז געווען ביי רבי נתן זכרוננו לברכה, מען האט דערציילט פאר רבי נתן אז עס איז געווען א איד וואס פלעגט פאסטן משבת לשבת, אלע האבן אים געגעבן כבוד, אלע האבן זיך אויפגעשטעלט פאר אים, מען האט אים געגרוסט "גוט שבת". ויהי היום, עס האט אים אנגעכאפט א בולמוס, עס איז אים שלעכט געווארן, ער האט געשפירט ווי ער גייט חלשין, האט ער זיך געוואשן און גענומען פון די מצה פון די ערובי חצירות פון בית המדרש. דער משמש האט דאס באמערקט, ער האט געטראכט צו זיך דער איד פאפט אפ אלעמען, ער זאגט אז ער פאסט, יעצט זע איך אז ער איז א גנב, ער גנבעט די מצה פון שטאט! אן צו גיין פרעגן דעם איד וואס גייט פאר, האט ער אנגעהויבן שרייען קולות: "גנב! פאפער!!!" ווער עס איז אריינגעקומען אין שול האט דער משמש דערציילט די מעשה, ער האט יענעם זייער מבזה געווען. יענער האט נישט געהאט אונזער התחזקות, ער איז נעבעך אזוי אראפגעפאלן, ער האט אפגעלאזט אידישקייט ה' ירחם.

ווען רבי נתן האט דאס געהערט האט ער געזאגט: "א שאד, א שאד; ווען ער וואלט זיך דערהאלטן וואלט ער צוגעקומען צו די גרעסטע מדרגה"; עס איז נישט קיין קונץ צו דינען דעם אייבערשטן ווען אלע געבן כבוד, ווען אלעס גייט גוט, די קונץ איז ווען אלע רעדן אויף מיר, אלע שפעטן, אלע זענען מיך מבזה - בלייב איך א געטרייער עבד צום באשעפער.

איך בעט דיר טייערער ברודער ליבער חבר, הייב זיך אויף, הויב אן נאכאמאל, דער קונץ איז נישט ווען עס גייט גוט, דער קונץ איז יעצט, ווען אלעס איז שווארץ - נישט אפלאזן דאס ווילן, דאס בענקען און האפן. אזוי ווי די מעשה גייט, דער הייליגער רבי נתן זכרוננו לברכה האט געהאט א תלמיד רבי שאול מטעפליק זכרוננו לברכה, ער איז געווען א גרויסער עובד ה', ער האט געדאווענט און געלערנט מיט א געוואלדיגע ברען. איינמאל איז רבי נתן געווען אין טעפליק און צוזעענדיג זיינע עבודות, ווי ער דינט דעם אייבערשטן מיט אזא התלהבות - האט אים רבי נתן געזאגט: "שאל שאול, איך האב פון דיר נאכנישט קיין הנאה; ווען איך וועל זען ווי שאול פאלט אראפ און הייבט זיך צוריק אויף און דינט ווייטער דעם אייבערשטן - דעמאלט וועל איך הנאה האבן"; רבי נתן האט אים געוואלט מיט דעם אנגרייטן פארן לעבן, ווייל נישט אייביג קען מען ברענען צום אייבערשטן ברציפות, עס קומט אמאל א צייט ווען מען פאלט אראפ, און דעמאלט - אויב מען איז שטארק - איז מען א ריכטיגער העלד.

חיזוק צום טיר

איר קענט באקומען אלע ספרי ברסלב, קונטרסים, "עצתו אמונה", דרשות, ניגונים, סידורים, USB, SD, און נאך; דעליווערט צו אייער טיר! רופט אריין מיט אייער פארלאנג צו **718-387-2691** און מיר וועלן פרובירן בעדיה עס צו טיין צו אייך אחיים

שואלין ודורשין

שיעורי התחזקות, שיעורי תורה, שיעורי הלכה, הגדה, מעשיות פאר קינדער, זיך צוצוגרייטן צום הייליגן יום טוב פסח **קול ברסלב** **212-444-9191** 1, 1, 9, 6

קוואל פון אמונה (פרויען) - שיעורים; מערזענליכע מעשיות; רעסעפיס; און נאך 845-351-9060 / 212-444-9169 ארץ ישראל / 0797040069 / ענגלאנד / 03303502363 / קאנאדא / 438-320-9090 בעלגיע / 3235003462 / ארגענטינא / 1152354380 חיזוק יומי אימעיל / chizikyomi@gmail.com / טעלעפאן מעסידזשינג **347-630-2876**

קול ברסלב - שיעורים; חיזוק יומי; ניגונים; מערזענליכע מעשיות; און נאך 845-351-0910 / 212-444-9191 ארץ ישראל / 0797040066 / ענגלאנד / 03303502361 / קאנאדא / 438-300-8080 בעלגיע / 3235003461 / ארגענטינא / 1152354370 צו באקומען דעם גליון אויף אימעיל breslevcenter@gmail.com